

AIBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Țare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	▲ P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-ral P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
G. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	▼ C. C. Pop.-Tașcă.

LABORĂTORIUL FĂRMACIEI LA „CERB”

G. D. VASILIU

FURNISORUL CURȚII REGALE

78, CALEA VICTORIEI. (în fața Pasagiului Român)

BUCUREȘTI

Mare depozit de specialități străine și indigene.

Săpunuri medicinale și diverse *săpunuri* pentru *toaletă* precum: *săpunuri de lapte de crin*, bucata 80 bani și 1,25; *săpunuri de violete* și *trandafiri* câte 1,25 bucata; *săpunuri de familie* sau de *glicerină* câte 30 bani bucata, etc. etc.

Cold-Crème „Central”, cel mai vechiu, mai bun și cel mai răspândit remediu pentru curățirea coșurilor de pe obraz, pistruilor, petelor și altor asemenea iritațiuni ale obrazului, un borcan mic 1,25, un borcan mare 1,50.

Capilarină, remediu suveran contra mătreaței și căderii părului, flacon mic 1,35, flacon mare 2 lei.

Apă de chinină, regenerador puternic al rădăcinii părului și răcoritor al pielii capului, flaconu 1,25.

Petrol à la Hahn, antiseptic al părului, face să dispară mătreața și împiedică astfel slăbirea rădăcinii părului deci și căderea lui, flaconul 1,50.

Apă de gură „Botôt” un antiseptic al gurei, se întrebuințează cu deosebire de către acele persoane cărora le sângerează lesne gingiile, flacon mic 1 leu, flacon mare 1,75.

Apă de gură à la Odol, albește și curăță dinții și gingiile, îndepărtează mirosul urât al gurei și prin puternica sa acțiune antiseptică distruge diferitele miasme ale gurei, întărind astfel gingiile. Flaconul 1,50

Pastă pentru dinți antiseptică și aromatică borcane de 1 leu și 1,50

<i>Apă de Colonia</i>	flacon de 1 litru,	4 lei
„ „ „	„ „ „ 1/2 „	2 lei
„ „ „	„ mic „	1 leu
„ „ „	<i>parfumată</i> flacon de 1 litru	5 lei
„ „ „	„ „ „ 1/2 „	2,50
„ „ „	„ mic „	1,25

Brilantină pentru păr, barbă și mustați, dă acestora lustru și le fixează, flaconul 75 bani.

Depilator, remediu pentru a face să dispară părul de pe orice parte a corpului, cutia 1,50.

Esență de brad, pentru persoanele slabe de pept și copii ce sufer de tuse măgărească; stropit în casă, răspândește un miros plăcut și răcoritor de brad, purificând aerul. Flaconul 1 leu, 1,50 și 2 lei.

Lapte virginal, emulsie vegetală pentru curățirea petelor de pe față, făcând pielea moale, fragedă și catifelată, flaconul 1 leu.

Apă de toaletă, flaconul 1,50,

Oșet de toaletă, flaconul 1,50.

Balsam contra bătăturilor flaconul 1 leu.

Perii pentru dinți de la renumita fabrică *Dupont* din *Paris*, diferite calități și forme de la 75 bani până la 1,75 bucata, moi sau tari după cerere.

Diverse articole de cauciuc, irigatoare, pansamente, ape minerale, etc.

Orice articol din cele enumerate mai sus, precum și orice medicament, preparat după rețetele trimise se expediază contra mandat poștal sau ramburs, în orice parte a țării.

Cheltueli de transport la orice comandă, 1 leu.

La comenzi mai mari de 15 lei, se face expediția franco, adică fără nici o plată.

Fiecare preparațiune este însoțită de modul de întrebuințare.

In laborator se execută analize de urină.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Măsa publicitate, 5 bani cuventul.
 Manuscrisurile nepublicitate se ard.

SUMARUL:

Carmen Sylva, Celei moarte (poesie). — G. Coșbuc, Pe Missisipi până la St. Louis. — Sofia Nădejde, «A face cinste». — N. Neolăescu și G. Stolnesu, Înmulțirea stupilor. — Radu. Foloasele călătoriilor în educația tinerimii. — D. Cădere, Radioactivitatea și corpurile radioactive. — V. S. Moga, Lucrările agricole în luna Fevruarie. — Informațiune. — A., Franklin. — Activitatea Societății «Steaua». — Apel. — Cronica Săptămânii — Licitațiuni. — Mulțumiri. — Poșta redacției.

Sfaturi: Foloasele cenușii și ale funinginii. — Curățirea sticlelor.

Ilustrațiuni: Vapor pe Missisipi — O clădire cu 10 catari în St. Louis. — Palatul Regal din București.

CELEI MOARTE

DE

Carmen Sylva.

Tu din soare scoborită, n'ai avut pe semne soare
 Cât voiai pe lumea asta, ca 'n lumină să petreci —
 Pasărea cu sborul grabnic ce se duce călătoare
 Ca să nu mai vie 'n veci!

Ah, dar flori erau destule, și cântări pe-această lume
 Ca să-ți fie drag pământul unde îngeri te-au adus —
 Dar te-ai dus ca și mirosul unei flori, tu dulce nume
 Ca să fii de-apururi dus!

Trad. G. C.

Pe Missisipi

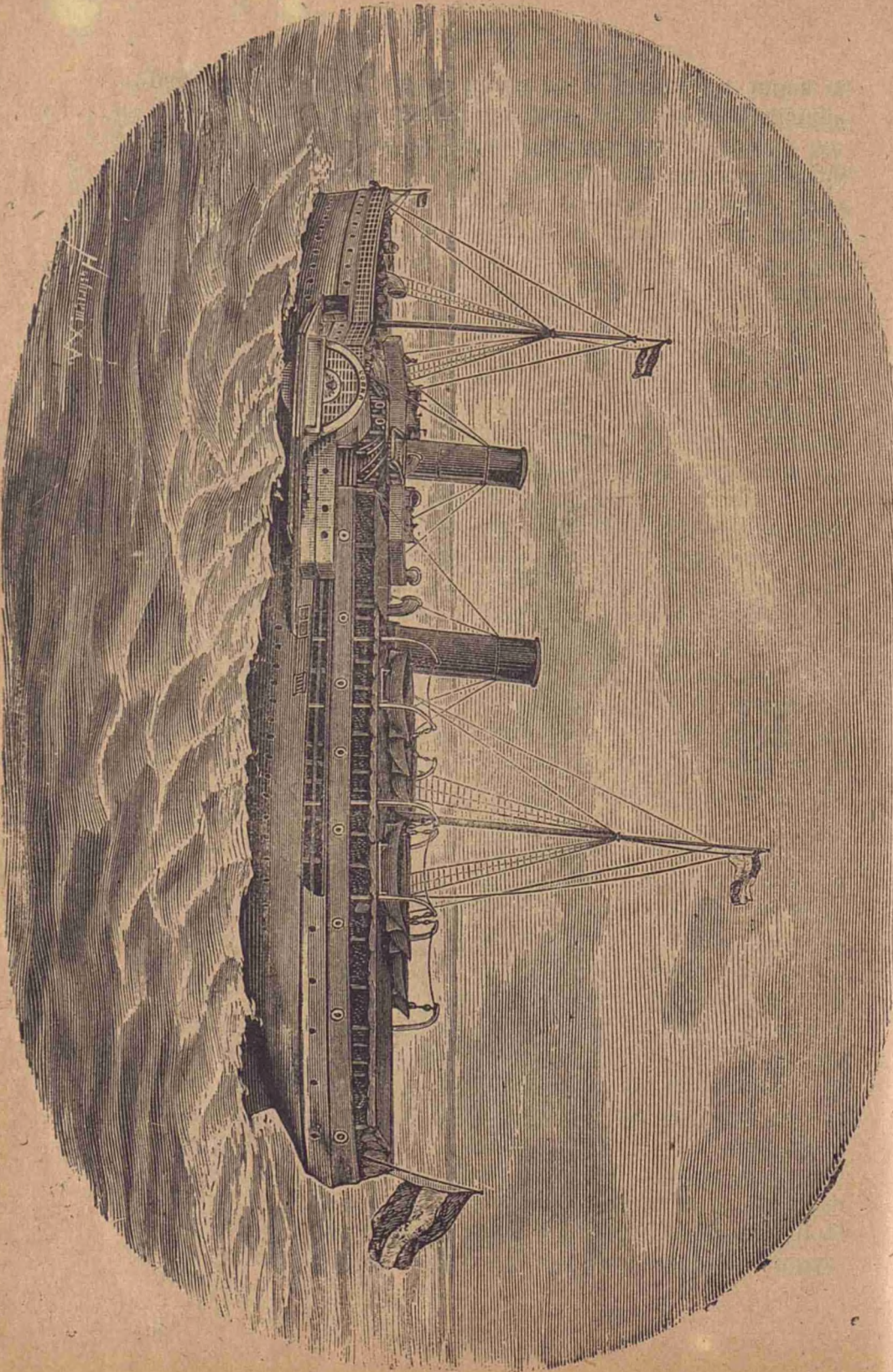
Până la St. Louis (1).

Până la St. Louis apele râului Missisipi sunt limpezi-verzui, de aci se tulbură și se îngroașă Causa e Missouri. Acesta vine din munții de către Oceanul Pacinic și rupe din ei cantități așa de mari de pământ galben-mohorit și gros încât se tulbură numai el pe toată întinderea lui și Missisipi, care altfel curge limpede.

Orașul St. Louis e întemeiat de Francezi și de Spanioli. În anul întemeierii avea 150 de case și trei strade. Cu cât emigrarea creștea și văile râului Missisipi se umpleau de lume, cu atâta orașul se ridică văzând cu ochii fiindcă era punctul de întâlnire al Vestului cu Ostul și al Nordului cu Sudul. Trenuri nu erau încă de loc dincolo de Missisipi spre Ost, așa că St. Louis era punctul de pornire și spre Chicago, pe râul Illinois, și spre Cincinnati pe râul Ohio, iar pe Missouri el era mijlocitorul între Oceanul Atlantic și întreg Vestul Americii până adânc în sălbatecele pustietăți ale munților de către Oceanul Pacinic pe unde se retraseră Pieile-roșii.

Saint-Louis e așezat cam pe acelaș grad de latitudine cu Lisabona, cu Messina, cu Atena și cu Smirna. El se întinde pe malul stâng al râului, pe o lungime de 18 mile englezești, și are trei terase; jos, pe lângă râu e orașul comercial, pe terasa cea mai de-asupra — cam la vr'o 200 de metri mai sus decât râul — e orașul miliardarilor cu palate fabulos de luxoase. Frontul de către râu n'are pereche pe lume: aici se concentrează uriașă mișcare a lumii comerciale. Luntrele într'un șir, al cărui sfârșit nu-l vezi nici în dreapta nici în stânga, stau una lângă alta; mărfuri îngrămadite fac dealuri pe cheiu, ascensorii plutitoare încarcă și descarcă, vapoare și luntre pleacă și vin, sute de sirene ale vapoarelor șueră prin văzduh, clopotele corăbiilor și fluierăturile locomotivelor s'amestecă într'un haos asurzitor cu sgomotul căruțelor și cu strigătele muncitorilor, așa că după ce-ai ieșit din iadul acesta, îți trebuie vreme multă până să-ți vii în fire.

(1) Vezi No. 16.

H. H. H. H. H.

Vapour pe Mississippi.

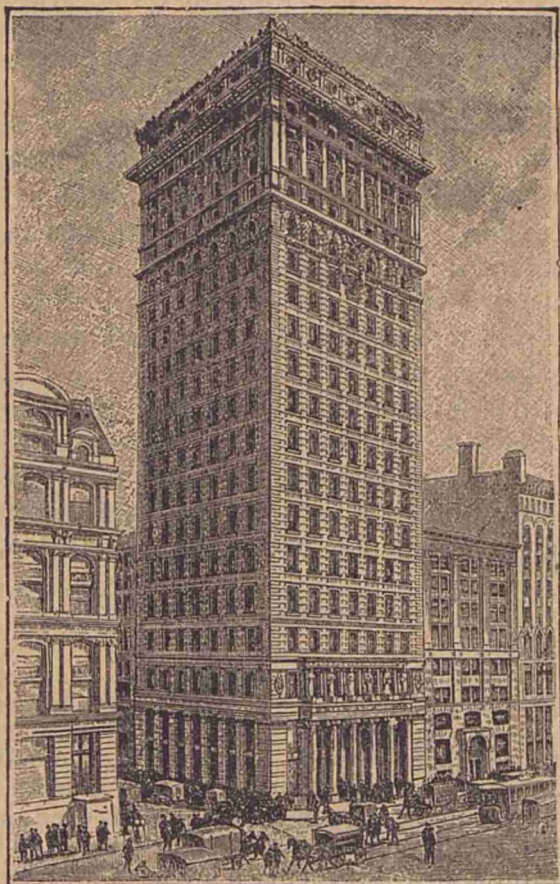
Pe terasele de de-asupra stradele sunt drepte și nesfârșit de lungi. Washington-Avenue și Grand-Avenue sunt lungi de câte 12—15 kilometri, un șir neîntrerupt de palate și de vile. Acolo, pe înălțime, e aerul mai curat și totdeauna vânt de pe larga vale a râului. Numai acolo, căci peste orașul întreg fumul stă vecinic ca un nor negru și vecinic ninge din el șgură neagră, foarte fină, așa că stradele sunt totdeauna murdare, și tot așa hainele oamenilor și mai ales cămășile se umplu numai decât de funingine. Acesta e defectul cel mai mare al orașului — și cauza sunt cărbunii râi pe cari îi ard. în zecile de sute de fabrici. Alt defect e apa ticăloasă ce-o beau. N'au apă de munte, ci și-o aduc de-adreptul din Missisipi, și e așa de tulbure-galbenă și de groasă, în cât, dacă e să credem, un European învățat cu apă limpede, n'ar găsi pe cea din Saint-Louis nici măcar bună de spălat.

Dintre palate, cel mai vrednic de mirare e palatul bursei. Clădirea, pe din afară, e uimitoare. Iar înăuntru e, cu adevărat, de spaimă. Sala cea mare e lungă de 226 picioare, largă de 100 și înaltă de 79, și fără sminteală poți spune că nu mai este altă sală în lume cu dimensiuni așa de uriașe. Prin sală stau așezate sute de mese de marmură, late, pe cari stau întinse probele de mărfuri, iar în timpul operațiunilor domnește în sală, ca la toate bursele mari, atâta îmbulzeală de oameni și atâta sgomot de voci, încât îți faci cruce și mulțumești lui Dumnezeu când scapi de-acolo, că n'ai ieșit surd ori strivit cu totul.

Frumusețea de căpetenie a orașului sunt însă grădinile publice. Una dintre ele, Fair Grounds, e un parc de peste 150 de hectare, cu grădini zoologice, cu lacuri uriașe, și cu un amfiteatru în care încap 40 000 de persoane. Cu mult mai mare e Shaws Garden — de 420 de hectare — care a fost dăruită orașului de Henry Shaw, proprietarul a nenumărate milioane, care și-a făcut pentru el o grădină botanică și-a tot mărito până la dimensiunile de azi. Bogățiile adunate aici se socotesc la o jumătate de miliard.

Vrednic de mirare e și podul de peste Missisipi. Toate orașele de pe acest râu sunt așezate pe malul stâng al lui, spre Vest, pentru că ele erau depozite ale mărfurilor venite din Vest. Dincolo de râu erau pădurile și pustietățile până în Oceanul Pacinic. După ce și pe-aci s'a întins ci-

vilizația cu încetul, s'au făcut peste râu poduri de luntre. Nevoia unei legături rezezi între Vest și Ost, peste Missisipi, nu s'a simțit decât pe la mijlocul veacului trecut. Podul dela Saint-Louis a fost clădit în cinci ani (1869 — 74)

O clădire cu 16 etajuri în Saint-Louis.

și a costat o sută douăzeci de milioane de lei! El e, într'adevăr, minunat, și poate nu-l întrece, în măreție și îndrăsneală de construcție decât podul dintre New-York și Brooklin. Lungimea podului e de 7.000 de picioare; partea de de-asupra apei e de 1550 de picioare. El stă pe 4 picioare de granit cari merg, prin noroiul și nisipul râului până pe fundul stâncos: abea la 50 de metri subt su-

prafața râului au dat inginerii de stâncile pe cari au putut clădi, și dintr'asta poți să socotești ce greutate enorme au trebuit să biruiască inginerii. Podul are trei caturi. Cel de deasupra, larg și neacoperit, e pentru căruțe; cel din mijloc, luminat, ca ziua, cu electricitate, e numai pentru trăsuri ușurele și pentru pedestri, iar în interiorul podului, în catul de jos aleargă trenurile, pe patru linii. Din pod trenurile intră direct într'un tunel monstru, care duce pe subt oraș vr'o câțiva kilometri și abia într'a unsprezecea stradă iese de subt pământ în uriașul Depozit central în care s'adună trenuri de pe șasezeci și două de linii, din șase-sprezece puncte diferite ale Americii. Într'această gară, cu toate că poți zice că tot la 3 minute vine și pleacă un tren, domnește o ordine de model, și circulațiunea e așa de excelent reglementată în cât te poți orienta numai decât în învălmășagul ce este.

Pe podul de de-asupra, al trăsurilor grele, e bulevard cu copaci umbroși, cu bănci și cu chioșcuri. Lumea, mai ales seara, se plimbă pe pod, în mare număr, căci e răcoare și bate vântul de pe râu, apoi priveliștea e minunată de-alungul râului plin de vapoare și de luntri.

G. Coșbuc.

„A face cinste“

Cuvântul cinste are multe înțelesuri. Om cinstit înseamnă om cuviincios și drept în toate purtările lui. A cinsti pe cineva înseamnă că-l crezi vrednic și că are toate harurile sufletești cerute de cinste. De aci, printr'o întorsătură de vorbă, s'a tras și zicerea: «A face cinste» ori «A cinsti pe cineva», în înțeles de a-i da de băut ori de mâncat, dar mai ales de băut!

Câte rele aduce obiceiul de-a face cinste nu le putem înșiră aci; căci ar trebui sute de file. Oamenii, dintr'un fel de lăcomie, cred că nu pot arăta prietenilor, cunoscuților ori rudelor, altfel dragostea lor, decât dându-le de băut. Se întâlnesc la sărbători, trebuie neapărat să scoată pe masă clondirul cu rachiu ori cu țuică. Se'ntâlnesc în oraș ori la cârciumă în sat, băutura e neapărat semnul dragostei, altfel s'ar crede că sunt supărați. De câte ori asemenea semne de dragoste nu sfârșesc cu bătăi și chiar cu omoruri! Căci dela un păhar se fac zece, iar omul beat e câine turbat». zice singur poporul. La nunți, botezuri, Paști, Crăcinn, la

vânzare de vite, de case ori de locuri, cinstea cu băutură e nedeslipită.

Așa fiind, vedem că e foarte greu a scoate obiceiul de a face cinste. Dar am arătat că băutura de țuică și rachiu e adevărată otrăvire. Cu toate astea, e peste puțină a scoate din viața oamenilor obiceiul de a face cinste. Sunt oameni zgârciți, cari n'ar da un ban unui cerșetor, dar vor cheltui bucuroși câțiva lei și se vor îndatora la cârciumă, numai să facă unui cunoscut cinste. E drept și că alții sunt buni la inimă și foarte primitivi și de aceea socot datorie sfântă a face cinste oaspeților ce le-au venit în casă. Dacă nu primești, socot acest lucru drept ocară. Obiceiul e vechiu la Români, căci strămoșii socoteau primirea de oaspeți ca o datorie către sufletele morților. Dovadă că la asemenea cinști totdeauna se pomenesc morții și se varsă câteva picături pentru sufletele lor.

Le spunem toate acestea spre a arăta că-i obiceiul foarte înrădăcinat și că nu poate fi scos lesne. Dacă nu poate fi scos, ar putea fi însă înlocuit printr'o băutură, care să nu fie stricătoare, cum e, bunăoară, ceaiul.

Ceaiul e băutură eftină, bună, întăritoare, și care dă oarecare veselie, înlesnește curățirea sângelui de otrăvile ardelei trupului, nu e otrăvitoare ca rachiul și țuica și nu face din om neom.

Ceaiul cu puțin zahăr și c'o bucată de pâine ține loc de hrană. Facerea lui e foarte lesne.

E destul să ai un vas curat de tinichea ori de lut, în care să nu fierbi alte mâncări, ci numai și numai apă curată. La o oca de apă, când dă'nlocote, pui ceaiu cât poți lua cu trei degete, acoperi cu un taler curat și dai de-o parte. Peste cinci minute foile de ceaiu cad la fund și băutura e gata, o torni prin pahare ori ulcele, în cari ai pus zahăr, și cinstea o poți face.

Bine înțeles, e mai bine dacă ai samovar, cum au țărani ruși, în care fierbe apa, și mai ai și un ceainic, în care pui ceaiul de se opărește, când apa fierbe. În ceainic e făcut ceaiul tare, și de acolo se toarnă câte puțin în pahare și-l adăogim prin cește cu apă fierbinte din samovar.

În lipsă de samovar și ceainic se poate face, cum am arătat mai sus.

Ceaiul e bun și dimineața în loc de rachiu; cu o bucată de pâine, ține loc de hrană și copiilor și bătrânilor. Când ne vin rude ori prieteni, e mult mai lesne de fiert o oală de apă, de scos din ladă puțin ceaiu și zahăr și de făcut cinste. În loc de băuturi otrăvitoare, dăm prietenilor o băutură sănătoasă și bună la gust. Pe zi ce merge, ceaiul e tot mai mult răspândit la multe popoare și împuținează băutura rachiului și a țuicei.

La vreme de iarnă ceaiul e foarte bun, fiind o băutură

caldă și întăritoare, pe când rachiul e știut că-i rău la ger, de vreme ce băutorii îngheață mai curând decât cei cari nu beau.

Știm că-i foarte greu de seos un obicei atît de înrădăcinat; dar, cunoscând relele ce fac băuturile spirtoase, trebuie să ne silim, pe toate căile, a le învinge.

Pentru aceasta ar trebui ca în armată să li să dea soldaților dimineața ceaiu. Oamenii s'ar deprinde cu această băutură și ar duce-o și prin satele lor.

De asemenea cantinele școlare ar fi bine să deprinză pe copii a bea dimineața ceaiu curat sau cu lapte, cu pâine. I-ar învăța cum să-l gătească și s'ar deprinde și cu gustul lui. Luând obiceiul, ar îndemna și pe părinți să bea ceaiu. Vor zice unii că și ceaiul e o băutură ațâțătoare, dar această ațâțare nu e dăunătoare ca a rachiului și țuicei, dacă nu vom bea din cale afară de mult. Multe deprinderi n'a avut norodul și cu vremea le-a deprins. Drept că din nenorocire cele mai multe sunt rele, cum e bunăoară chiar tutunul, dar de aci nu urmează să nu ne silim a îndrumsa poporul și la deprinderi bune, ales când e vorba să dezrădăcinăm un rău, cum e beția. În deosebi că și ceaiul e o băutură care dă veselie sufletului, și nu e nici cump. Pe când cinstea cu țuică ori cu rachiu costă bani mulți. Oamenii se bagă pentru băutură pînă'n gât în datorii. Ceaiul ține mai nimic. Cu două-zeci de bani cînstești zece oameni. Un lucru e însă greu; anume: cele mai multe cinstiri se fac la cărciumă. Fie sărbători ori zile lucrătoare, oamenii se duc la cărciumă. Acolo n'au nevoie de foc și de câte trebuie ceaiului. Cărciumarul e sluga plecată a tuturor, și țăranul are și el cui porunci să i se dea de-a gata băutură și covrigi uscați ca toaca. Cărciumile sunt în cale, așezate anume unde e vadul mai bun, ca să ademenească lumea, că doar nu'n zadar e vorba: «celui bețiv și dracul îi ese în cale cu băutură».

Dar Românul are o vorbă că, toată boala își are burueana de leac, numai s'o știi ori s'o cauți. Iată ce credem noi c'ar fi bine. Avem, ca în toată lumea, o societate care se luptă în potriva băuturilor spirtoase. Oare nu crede nimerit această societate a înlesni pe la sate deschiderea de ceinării? În fața unei cărciumi să fie și-o ceinărie. Sunt atâtea femei lipsite de mijloace de traiu, cari și-ar putea agonisi cinstit traiul având o ceinărie. Ar fi și adevărați apostoli ai stărpirei beției, ele, cari, mai ales, au de suferit de pe urma beției bărbaților. Astfel s'ar înlesni țăranilor ca în loc să meargă la cărciumă să se ducă la ceinărie și cu cincî parale ar putea face cînste, ar avea unde sta cu prietenul ori ruda la vorbă și ar pune la cale ce are de pus. Fiindcă ades țăranul se duce la cărciumă de oarecun'are unde merge în alt loc și e mînat și de dragostea ce vrea s'arate rudei ori prietenului. Dar la cărciumă dacă merge, nu găsește aiazmă și

cârciumarul cere să-i facă alișveriș; vrând nevrând trebuie deci să ia băutura. Băutura apoi e lucrul diavolului: greu până bei un păhar, pe urmă ai mai bea și altul până se fac zece, și dela cinste s'ajunge la necinste. De aceea credem c'ar fi de mare folos a se înlesni facerea de ceinării pe la sate, fie de societatea contra spirtoaselor, fie de luminătorii poporului, cari sunt preoții și învățătorii.

Nu e doar nevoie de cine știe ce bani mulți. Orice casă țărănească, numai să fie în preajma cârciumei, câteva mese și scaune de lemn, un samovar de tinichea, un ceainic, câteva păhare și lingurițe, câteva kilograme de zahăr și ceaiu. În totul s'ar face la vre-o treizeci de lei, cari nu s'ar pierde, ci pe'necetul s'ar scoate. Doar atâta jertfă pot face luminătorii satelor, pentru a se luptă împotriva beției, care se întinde tot mai mult pe la sate spre nenorocirea neamului nostru.

Sofia Nădejde.

Inmulțirea Stupilor.

Transportarea stupilor. După ce au fost aleși și cumpărați, urmează acum să aducem stupii acasă la noi și să-i așezăm în stupina noastră. Transportarea aceasta a stupilor este o lucrare cam delicată, care cere oarecare grijă și băgare de seamă, căci altfel ni se pot întâmpla multe lucruri neplăcute, dintre care cele mai de temut sunt înăbușirea albinelor și ruperea fagurilor.

Dacă stupii, ce voim să transportăm, sunt din cei primitivi, adică buduroaie de lemn sau coșnițe împletite din nuiiele, atunci urmăm așa. Seara, după ce toate albinele s'au întors dela câmp și stau liniștite, sau dimineața de tot, înainte de plecarea lor la câmp, adică atunci când toate albinele sunt în stup, le dăm puțin fum prin urdiniș, ridicăm apoi stupul dela locul lui și 'l întorcem cu fundul în jos. Peste gura lui întindem o bucată de pânză de sac, cu țesetura rară, și o legăm strâns de jur împrejur cu o sfoară, așa ca să acopere și urdinișul. Pentru ca aerul să poată trece cât mai bine înăuntru în stup, se taie o bucată din mijlocul pânzei și în locul ei, se pune o bucată de pânză de sârmă, așa cum este aceia dela sită, dar cu găurelele ceva mai măricele.

După ce am făcut așa cu toți stupii, ce voim să-i transportăm, îi așezăm unul lângă altul într'o căruță pe arcuri, după ce mai întâi am așternut pe fundul ei paie. E bine să ne slujim de o căruță pe arcuri și să punem paie pe fundul ei, pentru că așa terim cât mai bine stupii de sgduituri, care neliniștesc albinele și le pot rupe fagurii. Pentru ca să apărăm fagurii de a se rupe și să fim siguri că albinele vor avea aer din destul, așezăm stupii sau în picioare cu gura în sus, sau culcați în direcția mersului

trăsurii. Când îi așezăm cu gura în jos, trebuie să le punem câte un mic căpătâiu, căci altfel aerul nu ar avea cum să pătrundă bine înăuntru. Fie că i-am așeză în picioare sau culcați, trebuie să observăm ca fagurii să aibă și ei tot direcția mersului trăsurii și să stea vertical.

După ce am ajuns, coborîm stupii binișor și-i așezăm pe fiecare la locul lui, cu gura în jos, așa legați cu pânză cum sunt, punându-le câte un mic căpătâiu, pentru-ca să poată trece aerul. După ce îi lăsăm așa câteva minute, până ce albinele se liniștesc, le dăm puțin fum și apoi scoatem binișor pânza. Dacă cumva pe dânsa sunt albine agățate, le scuturăm ușerel dinaintea urdinișului, servindu-ne de o pană de găscă sau de o crenguță cu frunze pe ea.

Atât atunci când așezăm stupii în căruță, cât și atunci când îi coborim, caii trebuie să fie deshămați și dați 'a o parte, căci se poate întâmpla să cază pânza dela gura vre unui stup și albinele să grămădească înfuriate afară și să prăpădească pe bieții cai cu înțepăturile lor.

Câteva zile după ce s'au așezat stupii la locurile lor, e bine să ținem dinaintea urdinișelor câte o scândurică, așa ca să le acopere, lăsând însă albinelor loc de trecere. La plecarea lor din stup, albinele, văzând că este ceva eare le împiedică ieșirea, în loc de a-și urmă sborul înainte, observă mai întâiu stupul și numai apoi își văd de drum. Cu chipul acesta sunt ferite de a se rătăci.

Când avem de transportat numai un stup sau doi, la o depărtare mică, putem să-i ducem în spate, atârnați de o cobiliță sau de capătul unui baston gros, după ce mai întâi i-am legat bine cu pânză la gură, așa după cum s'a spus mai sus.

Dacă stupii ce avem să transportăm sunt din cei sistemațici, atunci, după ce închidem bine urdinișul, ridicăm capacul stupului și întindem pe deasupra ramelor o bucată mare de pânză de sac cu țesetura rară, ori o pânză de sârmă cu ochiurile destui de mari, prin cari să nu poată trece albinele. Această pânză o prindem bine cu ținte, de marginile de sus ale pereților stupului, și, pentru mai multă siguranță, batem pe deasupra ei și niște șipculițe. După aceasta batem în curmeziș alte două șipculițe și apoi așezăm capacul, pe care îl legăm strâns de stup cu o bucată pe sloară mai groasă. De oarece sfoara s'ar putea desface pe drum, e mai bine să fixăm capacul de stup prin mici scoabe de fier. Toate aceste măsuri se iau, pentru ca albinele să aibă aier din destul în timpul transportului și să nu se înnăbușe.

După ce toți stupii au fost pregătiți în chipul acesta îi așezăm în căruță, tot așa cum am spus că se așează și cei primitivi, adică pe așternut de paie și îndreptați cu fagurii în direcția mersului trăsurii.

Dacă vre unul din stupi are unele rame cu fagurii prea încărcați cu miere, pe acestea le scoatem, căci, din pricina greutatei mierii și a sdruncinăturilor căruții, fagurii s'ar putea rupe.

Transportarea stupilor, fie ei primitivi sau sistematici, când timpul este călduros, trebuie făcută numai în cursul nopții sau dimineața de tot, căci ziua, din cauza căldurii, se poate foarte ușor întâmpla ca fagurii să se moaie, să se rupă și să omoare albinele, așa ca să ajungem acasă numai cu un amestec de ceară și de albine moarte.

Pe timp friguros, nu e bine să transportăm stupii, căci atunci albinele, ce s'ar desprinde de pe faguri și ar cădea pe fundul stupului, nu se mai pot ridica înapoi, amortește și mor.

Transportarea roilor cumpărați se face în cutii de lemn sau în uleie mici, având grijă ca albinele să nu se înnăbușe pe drum.

N. Nicolaescu și G. Stolnescu.

Foloasele călătoriilor în educația tinerimii.

Românii noștri sunt în genere iubitori de călătorii și se pare că poporul a înțeles însemnătatea acestei îndeletniciri, căci el zice cu respect aceluia care are cunoștințe din văzute despre lucruri din țări depărtate «*om umblat.*» Mai ales de când drumurile de fier a micșorat așa de mult distanțele între orașe și țări, pe unde cu gândul nu gândești, dai peste vre-un Român. Asia ca și America, Oceania ca și Africa, spre a nu mai vorbi de Europa, au atras foarte adesea pe călătorii români.

Ba și înainte de a se fi născocit drumul de fier, Românii călătoriau. Istoria ne spune aceasta despre mulți boeri, dar nu voi pomeni decât pe unul vestit: Nicolae Milescu. Bănuț de Domnitorul de atunci — în veacul XVII — al Moldovei că vrea să i ia tronul, a fost legat într'o bună dimineață, dus la palat și acolo i s'a crestat nasul. De atunci i s'a și zis Nicolae Milescu Cârnuț.

Dar de ce numai decât nasul să-i taie? Pentrucă, după legile din acel timp, tăerea nasului eră o pedeapsă infamantă și un om cu astfel de semn nu mai putea să conducă țara.

Bietul Milescu a părăsit în adevăr Moldova și după ce și-a reparat nasul (precum povestește cronicarul Neculcea) într'un oraș din Germania, s'a așezat în Rusia și de acolo a călătorit în China.

Dar nu despre călătorii de acestea rare și grele am de gând să vorbesc aci, ci despre acelea pe care le pot întreprinde tinerii pentru a-și complectă educația.

O gazetă franțuzească a instituit niște premii pentru băeții și fetele cari termină liceul. După un concurs sau după recomandății ale profesorilor (nu e vorba aci să arăt amănuntele acestea), un număr de 20 de tineri au căpătat suma necesară ca să călătorească în timp de o lună într'o țară

străină, unde or vrea. Singurul lucru ce li se cerea drept mulțumire, eră să aducă la întoarcere o mică lucrare, ori cât de mică, în care să arate ce i-a impresionat cu deosebire în călătoria lor.

Lucrările acestea s'au citit de un profesor, care a publicat o dare de seamă foarte interesantă.

Cea mai mare parte din tinerii călători s'au dus în Anglia sau în Germania. Numai doi au vrut să viziteze Italia; unul, Spania.

Fiecare a povestit mai bine sau mai rău, cum s'a priceput; dar nimeni n'a vrut să aibă dela ei cine știe ce opere de preț, ci să viziteze întru cât călătoria influențează asupra dezvoltării miinții.

Și experiența a dat rezultatele așteptate.

Lasă că tinerii au fost încântați de prilejul de a călători, cei mai mulți fiind săraci; dar s'a dovedit cum se dezvoltă spiritul de observație și caracterul se întărește.

Silit să meargă singur, să aibă în tot timpul atenția îndreptată spre toate amănuntele vieții de călător, tânărul, care până aci se lăsă a fi condus de părinți, se vede deodată față în față cu viața reală, am putea zice că devine deodată *om*.

Apoi, e vârsta fericită în care curiozitatea e continuu vie și impresiile sunt puternice.

Experiența aceasta — care desigur se va continua spre mulțumirea altor rânduri de tineri — arată că au avut și au mare dreptate Englezii cari obișnuiesc să pună la asemenea încercare pe fiii lor. În adevăr, la Englezi, mai ales în lumea negustorilor cu dare de mână, este obiceiul ca îndată ce băiatul a terminat studiile, să-l trimită într-o călătorie în străinătate. Pe cât se poate, nu se duc mai mulți în tovărășie, ci este unul singur.

De ce? Pentru a deprinde îndată pe tânărul care în casa părintească n'a avut grije de nimic, cu nevoile vieții.

Fără îndoială, călătoria este un mijloc de educație foarte puternic.

Ce-ar fi de zis, în privința aceasta, pentru țara noastră?

Firește că ar fi greu la noi să se dea asemenea «burse de călătorie,» pentru că trebuie parale multe. Desigur că vederea țărilor streine cu alte înfățișări, cu alte organizări, cu alte obiceiuri ar fi de mare preț în formarea unui tânăr; dar prea puțini sunt aceia cari pot să-și îndeplinească asemenea dorință.

M'aș mulțumi să văd încurajate și mult practicate astfel de călătorii. Dacă e costisitor să merge m în țări streine, să umblăm prin țara noastră. Primul câștig ar fi că ne-am cunoaște țara, pentru că . . . să ne fie îngăduit a o spune: nu ne-o cunoaștem deajuns. Sunt mulți cari au vizitat măcar

trei țări streine, dar nici măcar două județe din România n'au străbătut.

Să îndemnăm deci pe tineri a cercetă pământul patriei în lung și în lat; să îndemnăm pe cei din orașe a merge în sate ca să cunoască de aproape pe sătean, ar aduce mai multă dragoste din partea celui d'întăiu, mai multă încredere din partea celui din urmă; iar aceasta ar fi spre folosul și spre întărirea patriei!

Radu.

Radioactivitatea și corpurile radioactive (1).

Radioactivitatea indusă. Emanatiune. Insușirea cea mai surprinzătoare a radiului este aceea de a comunica radioactivitatea tuturor corpurilor cari se găsesc în aceeași cameră cu dânsul; oameni, haine, aparate, diferite obiecte, aerul, totul devine radioactiv; odată ce diferitele corpuri au căpătat radioactivitate — care e mai mare ca a uraniuului — o păstrează câțva timp (uneori câteva ore), chiar după ce îndepărtăm pe poznașul radium dintre dânsule. Această comunicare de radioactivitate, pe care soții Curie au numit o *radioactivitate indusă*, e în legătură cu existența radiațiilor L, de oarece închizând sările de radium într'un tub de sticlă, prin perețele căreia numai razele L nu pot străbate, corpurile vecine nu mai devin radioactive. Rutherford, pentru a explica radioactivitatea indusă, admite că sările de radium ar produce fără încetare un fel de substanță gazoasă, cum ar fi substanța mirositoare ce răspândesc florile ori parfumurile, pe care o numește *emanațiune* și care se răspândește prin aer, și e absorbită de corpuri făcându-le radioactive. Emanatiunea se aseamănă din multe puncte de vedere cu un corp gazos; așa, se poate condensă la temperatura aerului lichid, fără a se fi obținut măcar o picătură lichidă din acest corp; între greutatea unui balon vid ori plin cu emanație condensată, nu s'a putut constată nici o deosebire cu mijloacele de cântărire de care dispunem astăzi. E dovedit că natura emanațiunii diferă de cea a radiului, precum și de cea a tuturor corpurilor cunoscute până acum. Se admite de către unii învățați, cum că emanațiunea ar fi alcătuită din particule materiale de-ale radiațiilor L. Ceeace se știe cu siguranță, e că emanațiunea nu rămâne aceeași multă vreme, ci chiar dacă am închide-o hermetic într'un tub de sticlă, după câțva timp dispăre transformându-se — după cum rezultă din experiențele precise făcute de către învățații *Ramsay și Ioddy* — în un gaz cu-

(1) Vezi No. 14—15 și 17.

noscute, în *helium*. Această prefacere surprinzătoare constituie punctul care pune în cea mai mare încurcătură pe oamenii de știință, e un fel de nod gordian, în jurul căruia se învârtesc nedomiriți cei mai mari învățați ai timpului căutând deslegarea, pe care mintea setoasă de-a ști a omului modern, o cere neconținut. Și cum să nu fie așa, când știința de astăzi, nu numai că nu admite prefacerea unui corp simplu (radium) în alt corp simplu (*helium*), dar chiar pare a-și bate joc de încercările străbunilor chimiștilor de astăzi — de alchimiștii veacului de mijloc — de-a căuta prefacerea unor corpuri simple în aur (alt corp simplu). Și iată că minunatul radium ne-a dus prin surprinzătoarele sale însușiri — dacă nu la mijlocul de-a preface varul în aur (în sensul propriu al cuvântului) — cel puțin ne impune respect pentru încercările alchimiștilor, căci nu mai putem afirma că *nu s'ar putea obține ceea ce căutau dânsii*. Începutul e greu, și acest început pare că a venit odată cu radium și semenii săi. De oarece din radium se împrășteie fără încetare particule materiale ce alcătuiesc radiațiunile L, B și emanația, e de așteptat, ca o sare radiferă să piardă încetul cu încetul din greutatea sa, ceea ce până acum nu s'a putut dovedi servindu-ne de cele mai sensibile mijloace de cântărire ce dispunem; așa că o altă nedumerire s'ar ridică în mintea noastră, dacă nu ne-am da seama cât de mici sunt cantitățile de materie ce împrășteie sarea de radium în jurul său. În adevăr, cunoscând iuțeala de mișcare a diferitelor particule materiale răspândite de către radium și, măsurând toată energia ce produce radium sub formă de căldură, lumină, electricitate, s'a putut ușor calcula care este cantitatea corespunzătoare de materie și s'a găsit că *un gram de radium ar pierde cel mult un miligram prin radiație continuă în timp de o sută de ani, iar după alții în timp de mii de ani*, așa că ne putem da seama, de ce nu constatăm cu aparatele de cântărire cele mai precise o pierdere din greutatea sărei de radium.

În timpul din urmă un învățat englez *I. Burke* susținuse, că ar fi răușit să obțină celule vii (un fel de ciuperci microscopice ca și acelea ce alcătuiesc drojdia de bere) într-un bulion sterilizat (în care au fost distruși microbii și semințele lor) sub influența unei sări de radium. Cu drept cuvânt noutatea a stârnit un mare interes în toată lumea, căci pentru întâiaș dată tot radiului i-ar fi fost dat să *mijlocească și la formarea celor mai simple corpuri organizate (vieșuitoare), fără intervenirea vreunui dintre cunoscutele mijloace de înmulțire a vieșuitoarelor*. Descoperirea lui Burke are nevoie de a fi confirmată și de către alți cercetători, mai ales că marele chimist Ramsay crede, că ceea ce pentru Burke sunt celule organizate în bulion, ar fi beșicuți pline cu gazurile ce ar rezulta din descompunerea apei din bu-

lion prin sarea de radium întrebuintată ; în adevăr știm că sările de radium descompun apa.

Acțiuni fiziologice și întrebuintări. Cu însușirile sale minunate eră de așteptat, ca radium să influențeze în mod diferit de alte corpuri, asupra organismelor. Sub acțiunea prelungită a sărilor de radium frunzele verzi se îngălbenesc, iar semințele cerealelor își pierd puterea de fecundație. Pentru animale, o acțiune slabă și de scurtă durată, poate fi uneori priincioasă sănătăței lor ; dar o acțiune mai energică și prelungită devine primejdioasă. Epuri, câni, șoareci și alte animale, asupra cărora a lucrat mai mult timp radium — și mai ales când acțiunea s'a îndreptat asupra măduvei spinăreii ori creierului — au căpătat îndată paralizie și după câteva zile au murit. Sările de radium lucrând asupra pielei atacă mai mult sau mai puțin adânc țesăturile, producând dela ușoare inflamații până la răni primejdioase. D-l Curie ținând zece ore pe brațul său o mică cantitate de sare de radium închisă într'un tub de sticlă, a căpătat o arsură atât de gravă, că i-a trebuit 4 luni pentru o completă vindecare, din care pricină d-l Curie a zis — și cu drept cuvânt — că n'ar îndrăzni să se apropie prea tare de o bucată de radium cât un ou de găină, și mai ales să stea câtva timp în apropierea lui. Dacă stăm cu ochii închiși într'o odăe întunecată și apropiem de ochi o sare de radium, deodată ni se pare că o lumină vie năvălește din toate părțile; aceasta din pricină că radium provoacă fluorescența corpurilor din năuntru ochiului. O asemenea senzație (simțire) o pot avea și persoanele oarbe, însă care au retina (substanța nervoasă din fundul ochiului) sănătoasă.

Aceste diferite acțiuni asupra organismului a făcut pe mulți medici, ca *Daulos, Bordas, Einhorn, d'Arsonval* ș. a., să caute a scoate și din această descoperire un nou mijloc pentru a veni în ajutorul oamenilor bolnavi. Incercările lor par a produce rezultate bune în vindecarea lupusului, a unor cancere (rac) care-s aproape de suprafață, a altor boli de piele, precum și a unor boli de ochi. Așa că e pe cale întemeerea unei noi *therapii* (mijloc de vindecare), anume prin substanțele radioactive; o singură piedică pentru răspândirea ei este în prețul prea mare al sărurilor de radium.

Unele ape minerale, cum sunt acele dela *Bath* (Anglia) și *Gatstein*, ar datorî puterea lor de vindecare substanțelor radioactive ce s'a dovedit că conțin.

Nu trebuie să trecem cu vederea, că radium ne dă un mijloc ușor de a recunoaște un diamant adevărat, de unul fals; căci diamantele adevărate la întuneric, capătă în apropiere de radium o fluorescență puternică, răspândind o frumoasă lumină albă.

(Va urma).

D. Cădere.
Profesor, Iași.

Lucrările agricole în luna Fevruarie.

Intreținerea vitelor. Fiindcă timpul pentru începutul lucrărilor de primăvară este apropiat, vitele de muncă trebuie bine hrănite, așa că la munca câmpului să fie destul de puternice. De aceea în această lună porțiunea de hrană li se îndoeste. Pe la sfârșitul acestei luni dacă timpul este frumos și pământul zvântat de prea multă umezeală se poate începe cu semănatul ovăzului și a meiului. Meiului mai cu seamă îi place să fie semănat în mazăga zăpezei.

În grădina de pomi roditori, se fac toate lucrările pe cari le-am văzut în luna Ianuarie, dacă această lucrare nu s'a făcut în această lună. Se mai pot săpă pomii cu casmaua, fără să li se vatăme rădăcinile cari sunt la suprafața pământului. În pământurile argiloase săpatul se face ceva mai adânc, iar în cele nisipoase mai la suprafață. Adâncimea săpăturii mai depinde și de rădăcini, după cum sunt mai la suprafață sau mai adâncit, după cum sunt cele de păr altoit, de păr pădureț, sau chiar de păr de soiu mai rău. Săpatul se face de parte de tulpină, cel puțin de un metru, dacă nu mai mult. Când se sapă se ia puțin pe casma, ca pământul să se mărunțească cât se poate de bine și ca să se poată scoate toate rădăcinile buruienilor rele, cum sunt mai cu seamă cele de pir.

Prin săpatul ce se face la rădăcina pomilor, se înlesnește intrarea aerului în pământ, a umezelei și căldurei, așa că pomii pot vegeta mai bine și pot produce roade mai multe. Dacă pământul este sărac se poate amesteca cu bălegar putrezit.

În grădina de legumi, după ce pământul s'a săpat pentru a doua oară și s'a amestecat bine cu bălegar putrezit, se fac răzoarele, care trebuie să aibă o lățime de 1 m. 30 cm.; iar între rânduri se lasă o mică cărare de 30 cm. pentru lucrările de întreținere ce trebuiesc făcute legumelor și zarzaturilor. După ce s'au făcut răzoarele în această

lună, dintre legume se poate semăna în grădină bobul și mazărea. Aceste două leguminoase sunt rustice, așa că chiar dacă timpul s'ar răci și ar cădea chiar și zăpadă, sămânța nu suferă de loc, din contră îndată ce timpul se va îndreptă spre bine răsar semințele mai de grabă, și plantele cresc mai repede.

Cu modul acesta putem să avem păstaie de bob și mazăre mai de timpuriu pentru trebuințele bucătăriei. Mazărea se seamăna în rânduri sau în cuiburi, depărtate de 40 cm.; în fiecare cuib se pun 3—4 semințe la adâncime de 3—4 cm. Când se seamăna în rânduri se deschid șențulețe cu coada greblei, adânci de 3—4 cm., pe aceste șențulețe se pun boabele de mazăre la o depărtare de 30 cm. La semănat se preferă mazărea oloagă decât cea de arac, fiindcă crește mai repede, și o putem recolta mai de vreme. Bobul se seamăna mai mult în cuiburi, depărtate de 60—80 cm., și în fiecare cuib se pun 3—4 boabe la adâncime de 5 cm.

Ingrășatul oilor. Agriculorii cari dispun de mai mult nutreț, și mai cu seamă de rădăcini de sfeclă, ca și de cartofi, pun oile la îngurășat în oerie. Ingrășatul oilor nu trebuie să treacă peste două luni. La oile puse la îngurășat, pe lângă hrana obișnuită, li se mai dă pe zi $\frac{1}{2}$ kilogr. tărățe, 2—2 $\frac{1}{2}$ kilogr. sfeclă, sau cartofi fierți și amestecați cu tărățe sau urluială de porumb. Li se mai pot da turte de in, și borhoturi cât pot mânca pe zi.

Alte lucrări sunt: sădirea de pomi roditori, a copacilor de pădure și a port altoilor de vie. În podgoriile unde vița nu se îngroapă, se poate începe cu tăiatul vițelor.

Albinele. În această lună trebuie băgat de seamă ca șoarecii să nu aducă vr'o stricăciune stupilor.

Mai trebuie observat, dacă albinele au ce mânca, la caz, când le lipsesce mierea, trebuie să li se dea de mâncare faguri, dacă i-au păstrat anume, sau li se pregătesce un fel de sirop făcut din zahăr.

V. S. Moga.

Informațiuni.

D-l Ion Kalinderu, președintele Academiei Române, a trimes d-lui P. Poni, la Iași, cu ocaziunea jubileului său de 65 ani, următoarea scrisoare :

Scumpe coleg,

Imi pare foarte rău că nu pot veni Duminecă la Iași. Sunt reținut la adunarea generală a societății culturale «Steaua», care fiind convocată în ziua aceea pentru a doua oară, urmează a se ține cu ori ce număr de membrii vor fi de față.

Regretul meu este, cu atât mai viu, cu cât aș fi avut prilej să vă aduc ca președinte al Academiei Române, pe lângă felicitările mele, și pe ale colegilor noștri, care vă păstrează ca și mine, cele mai bune sentimente.

Academia a delegat pe d-l secretar general D. A. Sturdza, să ia parte la frumoasa serbare și să vă exprime în numele ei urările ce facem cu toții ca pronia să vă hărăzească încă mulți ani de nuncă fericită pentru binele științei române.

Personal țin a vă ruga să primiți și deosebit din parte-mi cele mai călduroase urări de viață lungă, fericită întru toate cele bune, pentru a putea duce mai departe cu aceeași izbândă, rodnică d-voastră activitate. Ajuns la o treaptă atât de înaltă pe drumul vieții și privind la anii ce s'au scurs, veți găsi în trecutul atât de frumos și în numeroasele simpatii ce vi s'aduc în această zi însemnată, o dulce satisfacție și un îndemn mai mult pentru viitor.

În aceste sentimente vă rog dar a mă crede cu inima lângă d-voastră, și a primi încredințarea afectuoasei mele stime.

FRANKLIN.

În ziua de 17 Ianuarie (stil nou) s'au făcut în multe din Statele-Unite ale Americii serbări mari în amintirea lui Veniamin Franklin, căci s'au împlinit 200 de ani dela nașterea lui.

Desigur că numele bărbatului sărbătorit de Americani este cunoscut multora din cititorii noștri. Socotim însă că nu va fi de prisos să repetăm aci chiar din cele știute. Vieța lui va sta pururea pildă de ce poate stăruița omului ; descoperirile făcute de el în știință îi vor păstră numele legat de istoria civilizației omenesti, iar sfaturile și scrierile lui morale vor fi totdeauna călăuză sigură pentru vieță.

Născut la 17 Ianuarie 1706, a fost al 15-lea din 17 copii ai unui sârman lucrător din Boston (America) Așa își alege

Dumnezeu trimișii săi, dintre cei mai umiliți, dintre cei mai săraci ; așa David păzeă oile fraților săi înainte de a fi cărmuitorul Iudeilor ; așa apostolii erau pescari înainte de a fi propovăduitorii cuvântului dumnezeesc.

Nevoile vieții l-au oprit de a învăța mult la școală ; de aceea a fost singur profesorul său. Lucrător tipograf, el nu se mulțumiă să culeagă litere și să facă pagini pentru cărți, ci luă cărțile și le citea când erau gata. Dar tocmai nevoile ce a îndurat, călătoriile silite ce a făcut, l-au învățat a cunoaște lucrurile și oamenii și a judecă adânc faptele.

Când a ajuns — la 1728 — stăpân al unei tipografii, nu s'a mărginit să perfecționeze acest meșteșug, ci și-a pus în gând să perfecționeze pe semenii săi. Din 1732 a început să tipărească scrieri, în cari sfătuiă pe cititori să trăească cu economie, să muncească și să și mărginească nevoile. El a zis : lucrează și te îmbogățește !

Dar nu numai prin scrieri și-a răspândit el ideile, ci și de-a dreptul printre concetățenii săi. Astfel, întemeiază o societate unde se discutau chestii morale și politice ; apoi o bibliotecă publică, cea d'întăiu în părțile acelea.

Când munca zilnică și îndeletnicirile acestea îi lăsau timp liber, el studiă cu mare ardoare. Așa a învățat franțuzește, latinește, spaniolește și italienește ; așa a învățat științele fizice și naturale. Ca să poată înțelege mai bine cele ce se citia în cărți, el făcea neconținut experiențe ; din acestea au eșit descoperiri, cari au asigurat progrese foarte mari științei omenești. Cu toții ne aducem aminte de vestita experiență cu zmeul — făcută în Iunie 1752 — prin care a dovedit că fulgerul este o descărcare electrică la fel cu scânteile electrice cunoscute până atunci. Astfel s'a născut ideia *paratrăsnetului*, pe care l-a inventat Franklin și care a făcut pe om stăpânul fulgerului și al trăsnetului.

Locuitorii Statelor-Unite au și un cuvânt particular al lor pentru a sărbători pe Franklin. Se știe că marea republică americană, care e azi unul din statele cele mai însemnate din lume, a fost o grămăjoară de câteva colonii englezești, cari la 1775 s'au ridicat în contra stăpânirii Angliei și au susținut un războiu de mai mulți ani. Ajutați de Franța, coloniștii aceștia au bătut armatele trimise de Anglia și în 1783 s'a întemeiat ca stat deosebit tovarășia acelor colonii sub numele de « Statele Unite ». În toate împrejurările acestea grele pentru patria sa, Franklin a fost între cei d'întăiu luptători pentru neatarnare, jertfindu-și averea și sănătatea sa. El a fost trimis la Paris ca să ceară ajutor Franței ; mai târziu tot el a fost între delegații cari au încheiat, la sfârșitul războiului, tratatul dela 3 Septembrie 1783, temelul autonomiei noului stat.

Ultimii ani ai vieții sale i-au fost amărâți de boală ; dar a suferit cu răbdare și cu nădejde, precum ne arată următorul epitaf compus de dânsul :

«*Acî odihnește*
 «*corpul lui*
 «*Veniamin Franklin*
 «*tipograf*
 « — *întocmai ca scoarțele unei cărți vechi, fără titlu și fără foi —*
 «*dar opera nu se va pierde ci se va*
 «*împrîmă într'o ediție nouă*
 «*revăzută și corectată*
 «*de*
 «*Autor.*»

Nu s'a înșelat când a scris aceste rânduri, căci nu numai compatrioții săi, ci omenirea întreagă îi va păstra o amintire veșnică.

Și dacă viața lui e plină de învățături, prețioase sunt și sfaturile pe cari le-a lăsat. Iată câteva rânduri, cari formează în scurt cel mai frumos tractat de morală:

«S'a sfârșit încă un an. Dacă ești negustor cu rost în trebile tale, îți vei face desigur socoteala ca să vezi ce ai câștigat și ce ai pierdut în cursul anului trecut. Bine faci; dar nu e destul. Ia fă-ți și *socoteala morală*, ca să vezi ce ai câștigat în purtarea ta, de ce obiceiuri rău te-ai scăpat, cu ce deprindere bună și frumoasă te-ai învățat. Poate că ești mai bogat cu câteva sute ori mii de lei. Vezi cu cât ai devenit mai bun și mai înțelept.

«*Ce i-ar folosi omului să câștige chiar lumea, dacă și-ar pierde sufletul?*

«Dacă nu ții seama de vorbele astea, poți fi bogat putred; dar vei părea sărac în ochii celor ce știu să prețuiască pe oameni și vei fi cu totul sărac în viața cea veșnică».

Spusele lui Franklin sunt cu atât mai prețioase cu cât ele nu vin dela vre-un călugăr închis în mănăstire care departe de lume, s'a ridicat cu gândul la Dumnezeu; ci vin dela un om care a trăit între oameni și a luptat, a muncit, s'a îmbogățit, s'a înălțat printre semenii săi și totuși... a trăit viață morală și cu frica lui Dumnezeu.

Așa să căutăm a trăi și noi!

NB. În limba noastră o parte din scrierile lui Franklin s'au publicat de către răposatul I. M. Răureanu, în prețioasa lui culegere de cărți pentru cultura tinerimii.

A.

Cenușa și funingina sunt foarte bune de îngrășat pământul cu ele. Oamenii învățați au aflat adică, că amândouă acestea conțin astfel de materii, cari dau mult nutriment plantelor. Funingina ori e din toc de lemn, ori de cărbuni de piatră, e minunată mai ales pentru straturile de sfeclă și morcovi. Din pământul îngrășat cu 9 părți funingină și 1 parte sare, sfecelele și morcovii cresc foarte iute și mari. Funingina este foarte bună și pentru pomi. De aceea sfătuim pe toți economii noștri să nu lapede cenușa și funingina pe sub garduri, după cum am văzut că să face în multe locuri, și să o folosească în grădină, după cum am arătat mai sus.

Activitatea societății „Steaua”

Duminică, 15 curent, la ora 5 d. a., s'a ținut la Administrația Dome- niului Coroanei, adunarea generală a societății culturale «Steaua».

A presidat d-l Ion Kalinderu, președintele societății, care a făcut o amănunțită dare de seamă despre mersul societății în anul trecut. Capitalul societății eră la 31 Decembrie 1905, de 41.000 lei în efecte, adunați din cotisațiuni, procente la fonduri și subvențiuni. Atât cărțile cât și tablourile tipărite au fost primite bine de public, iar numărul membrilor e de doi trei ani în creștere. Aceasta se datorește pe deoparte scopului frumos al societății, care e de a răspândi și întări învățătura în popor, iar pe de alta, măsurii ce s'a luat de a se trimite și membrilor gratuit câte un exemplar din cărțile. Pe viitor, comitetul va căuta să aleagă pe autorii cunoscuți pentru a varia și subiec- tele și stilurile.

Va tipări de asemenea un volum, sau două, de doine și cân- tece alese cu îngrijire, sau povești ca ale lui I. Creangă, căci numai deșteptând aspirațiunile și simțirile omului se poate avea o bună influență asupra lui.

După cuvântarea d-lui Kalinderu, care a fost primită cu mul- țumire de adunare, d-l Haret a făcut o amănunțită expunere a gestiunii bănești. Iată în rezumat situația arătată de d-l Haret:

RECAPITULARE

De veniturile și cheltuelile societății **Steaua** dela înființarea ei și până la 1 Ianuarie 1906.

ACTIV

1) Totalul veniturilor din anul 1901	11.466,15
2) „ „ „ 1902	7.020,90
3) „ „ „ 1903	6.994,70
4) „ „ „ 1904	8.520,25
5) „ „ „ 1905	10.087,55
6) Imprumutați dela d-l Haret în comptul anului viitor	644,50
Total	<u>44.734,05</u>

PASIV

1) Costul efectelor în valoare nominală de 41.000 lei depuse la B. Națională și anume: 10 Scrisuri Funciare Urbane 5% în valoare nominală de 14.000 lei și 15 obligațiuni comunale și județene 5% în valoare nominală de 9.000 lei, cu recipisa No. 6.481 din 16 Ianuarie 1904; 7 Scrisuri Funciare Urbane 5% în val. nom. de 7.000 lei și una obligațiune comunală și județeană 5% în val. nom. de 500 lei, cu recipisa No. 6.687 din 23 Iunie, 1904; și 14 Scrisuri Funciare Urbane 5% în val. nom. de 9.000 lei și 6 obligațiuni comunale și județene 5% în val. nom. de 1.500 lei, cu recipisa No. 7.490 din 28 Septembrie 1905	36.991,90
2) Cheltuelile proprii ale Societății pe anii: 1901, 1902, 1903, 1904 și 1905	7.742,15
Total	<u>44.734,05</u>

Văzut și verificat de noi, censored { (ss) C. Alessandrescu
(ss) Pr. Iconom C. Ionescu
(ss) C. Alimăneșteanu

D-l Alessandrescu a citit raportul cenzorilor. Amândouă au fost luate la cunoștință de membrii, dându-se descărcare comitetului.

În urmă, s'au tras la sorți 3 membrii, eșind d-nii Kalinderu, Banu și Șomănescu, care au fost realeși prin aclamație, iar ca cenzori s'au reales în unanimitate tot d-nii C. Alessandrescu, Alimăneșteanu și Păr. C. Ionescu.

S'a mai făcut o propunere pentruca membrii să poată plăti cotisația odată pentru totdeauna, vărsând o sumă de cel puțin 50 lei, care să se fructifice. Dar această propunere nefiind prezentată conform statutelor, a rămas să se discute într'o altă adunare.

Ședința s'a ridicat la 6 și jum. ore p. m.

Dăm loc întregii cuvântări a d-lui I. Kalinderu :

Domnilor membri,

Aceasta e a 5-a adunare generală a societății noastre.

Suntem puțini, dar având în vedere aliniatul 3 al art. 15 din statute, care dispune că adunarea generală se poate ține la a doua convocare, cu oricâți membri vor fi de față, declar ședința deschisă.

Ordinea de zi este :

1. Darea de seamă despre mersul societății.
2. Raportul cenzorilor de verificarea gestiunii bănești și descărcarea comitetului.
3. Alegerea a trei membrii în comitet, în locurile cari se vor face vacante prin tragere la sorți, după cum prevede art. 7 din statute.
4. Alegerea a trei cenzori pentru 1906.

În ce privește situațiunea financiară a societății, colegul nostru d-l Haret, va va face îndată o expunere. De asemenea se va citi raportul d-lor cenzori, din care veți vedea în amănunt încasările și cheltuelile făcute.

În rezumat societatea a progresat destul de satisfăcător și dispunea, la 31 Decembrie trecut de lei 41.000 în efecte.

Aceștia s'au adunat din cotizații, procentele la capital și ajutoare. În special ministerul de culte ne-a dat un puternic concurs, iar d-l ministru Vlădescu, care face parte din comitetul nostru, a avut aceeași bunăvoință, încuviințând ca și predecesorul d-sale, subvențiunea pe anul trecut. Sunt desigur interpretul d-voastră când îi exprim și aci mulțumirile noastre, sperând că și viitorii miniștri de culte vor avea acciași bunăvoința pentru o societate, care urmărește răspândirea și întărirea învățaturii în masa poporului român.

Din vânzarea cărțicelor și tablourilor editate a rezultat de asemenea un beneficiu, care s'a întrebuițat însă în întregime pentru chelueli de publicitate, corespondență, expediție și plata pictorului, care a făcut portretele MM. LL. și al lui Ștefan cel Mare. De altminteri nici nu ne-am gândit a trece acest venit la fondurile ordinare, căci după cum știți societatea nu țintește vreun folos material dela publicațiunile sale. Aceasta e și cauza pentru care le putem vinde cu prețuri așa de eftine. În Ungaria am văzut o bibliotecă populară, care se vinde cu 30 fileri numărul, deși e numai de 64 pagini și mai mică în format ca ale noastre. Când e numărul dublu costă 60 fileri, adică ceva mai mult ca 60 de bani.

Sunt fericit să constat că vânzarea a mers în genere bine.

Dar ceea ce e mai îmbucurător, e că biblioteca a devenit tot mai cunoscută și mai apreciată în țară, dovadă sunt cererile ce s'au primit dela persoane, cari țineau să le citească. La aceasta a contribuit, desigur, pe lângă timpul trecut dela înființarea societății și publicitatea ce s'a făcut, cum și dispoziția ce a luat de a da gratuit membrilor câte un exemplar.

Astfel membrii stau în mai strânsă legătură cu societatea, cu opera de ridicare a poporului nostru, și dacă numărul asociațiilor din anul trecut e mai mic, decât cel din anul d'întâi de pildă, în schimb e mai învariabil, fiind cam aceleași persoane.

Pe de altă parte membrii, având și cetind cărțile, pot să se achite mai ușor și mai bine de datoria lor cea mai însemnată, aceea a răspândirii cât mai mult a publicațiilor noastre.

Autorii noștri sunt cei mai cunoscuți dintre scriitorii contemporani, ca d-nii: Dr. Felix, Coșbuc, Dulfu, Sadoveanu.

Vom urmă a face apel la talentele consacrate și la cele noi, căci defectul ce paralizează adesea întreprinderile patriotice și morale, ca a noastră, este monotonia și caracterul prea didactic al publicațiilor.

Vom fi feriți de acest rău, dacă vom varia cât de mult autorii la cari ne adresăm, și prin urmare și subiectele și stilurile. Pe lângă scrierile pur instructive, e bine să dăm satisfacțiune și sentimentului, publicând de exemplu un volum în felul celor așa de răspândite, zise de doine și dor alese cu îngrijire, sau ra ghidușile lui Naser ed din, atât de popular sub numele de Nastratin Hogeia, ca scrierile populare ale lui Creangă, căci e lucru știut și dovedit, că numai apelând la sentiment, trezind aspirațiuni și simțiri existente, se poate avea o influență asupra omului.

Portretele Majestațiilor Lor și al lui Ștefan-cel-Mare au fost primite tot atât de bine de public

După câte știu ele sunt de altfel singurele tablouri bine executate și totuș eftine, pentru a fi la îndemâna oricui.

Acum s'au pus în lucru portretele Altețelor Lor Regale Principii Moștenitori, care vor apare de 10 Maiu viitor, când se împlinesc 40 de ani de glorioasă domnie a M. S. Regelui. Chipurile acestea vor alcătui atunci o frumoasă amintire a fericitei serbări, iar noi vom fi mândri dacă vom putea izbuti să le introducem în casele tuturor Românilor, a celor bogați, ca și a celor săraci.

Acestea avem de zis despre activitatea noastră de până acum. Cât pentru viitor comitetul d-voastră, va pune aceeași căldură, căci e doritor să corespundă încrederei d-voastră și mai pre sus de toate, însuflețit de a contribui cât de puțin la dezvoltarea culturală a poporului nostru.

Asemenea și d-l I. St. Rasidescu, editorul, a pus tot interesul și s'a trudit cu tragere de inimă nu numai pentru a tipări publicațiunile cu îngrijire, ci spre a le răspândi.

În aceste sentimente fac cele mai bune urări pentru prosperarea societății noastre atât de folositoare.

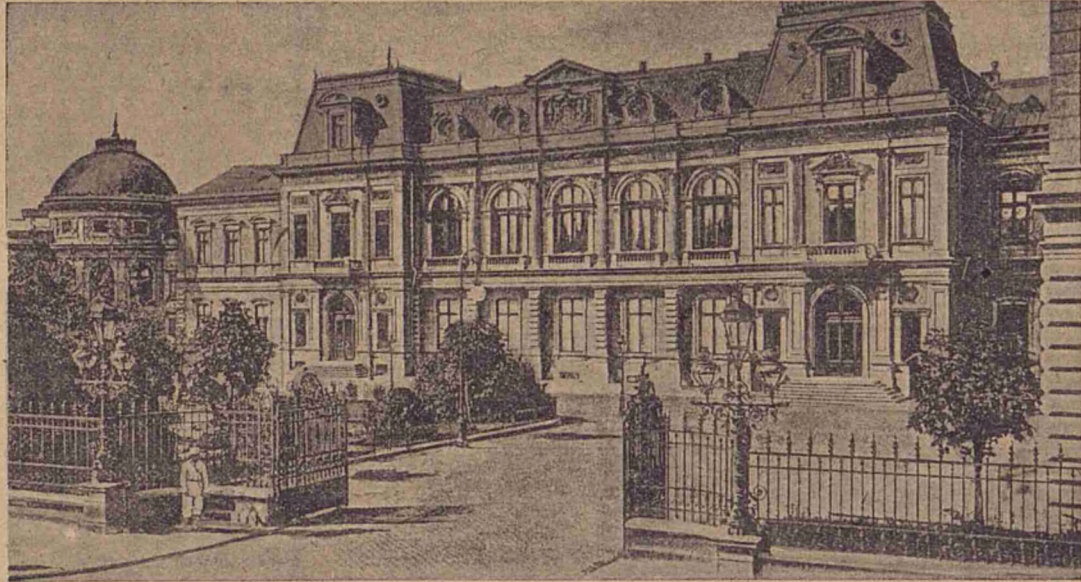
A p e l.

Subsemnatul, diriginte al școlii din com. Căciulați, jud. Ilfov, dorind a întemeia o bibliotecă pentru folosul sătenilor, pe lângă școala ce dirijez, rog pe toți d-nii autori, editori, librari, în sfârșit pe toți cei ce locuiesc pământ românesc și doresc cu toată inima deșteptarea românilor din țară, să-mi trimită orice fel de cărți sau reviste, cari, ar socoti că prin coprișul lor pot folosi săteanului.

Pe colegii autori, îi rog, a nu trece cu vederea rugămintea mea; iar tuturor cari vor răspunde apelului meu, le mulțumesc foarte călduros încă de pe acum.

I. M. Popescu, din Căciulați.

Institutor.

Palatul Regal din București.

Cronica Săptămâinii.

Starea sănătății M. S. Regelui.

Starea sănătății M. S. Regelui s'a îmbunătățit în mod simțitor, astfel încât a putut să lucreze cu domnii miniștri.

Serbarea zilei de 24 Ianuarie.

Ziua de 24 Ianuarie, data unirii principatelor române, s'a sărbătorit într'un mod deosebit în toată țara. S'a oficiat Te-Deum la multe din biserici, s'au ținut cuvântări patriotice de către domnii profesori, institutori și învățători, iar elevii școlilor au recitat poezii și au cântat cântece naționale și patriotice.

Aceeaș însemnătate s'a dat acestei mărețe sărbători și la regimentele militare din Capitală și din țară.

Decorarea veteranilor din războiul pentru neatârnavare.

Ministerul de război a dat o circulară comandanților de companii teritoriale, iar cel de interne prefectilor de județe, ca să formeze un tablou de toate persoanele cari au luat parte la războiul din 1877—78, spre a fi decorate cu noua medalie jubiliară Carol I. Acest tablou urmează a fi alcătuit până la 1 Martie c.

Mărcile de Economie.

Până acum băncile populare nu primeau spre păstrare decât sume dela un leu în sus. Cum sătenii dispun adesea de sume și mai mici de 1 leu, pe cari le cheltuesc fără folos, Cassa centrală a hotărât introducerea mărcilor de economie. Aceste mărci vor fi debitate cu prețul de 10 bani de banca ce le ia dela Cassa centrală. Ele vor fi vândute sătenilor odată cu un carnet în care cel ce vrea să pună sumele mici spre economie, lipește marca cumpărată. Într'un carnet încap 100 mărci, adică se pot face economie de 10 lei. Carnetele se vând băncilor cu prețul de 10 bani odată cu 100 mărci, ce urmează să fie lipite în ele. Modul de operare este următorul: Săteanul cumpără dela bancă mărci pentru orice sumă și le lipește în carnet pe foi anumite.

Când o pagină se umple cu mărci în valoare de un leu, casierul băncii anulează mărcile cu o pecetie specială, vărsând în cassă valoarea primită, drept depuneri spre fructificare și emițând o chitanță ca pentru orice depunere. Chiar când s'a realizat numai 1 leu economie, suma se va trece în registre și la o partidă specială a fiecărui locuitor și va produce procentele cuvenite. Cu modul acesta și cei mai săraci vor avea prilejul să-și pună de-oparte bani albi pentru zile negre.

Domnul Const. C. Popovici-Tașcă încă din anul 1904, în calitate de inspector al casselor de economii școlare, a propus printr'un amănunțit raport, adresat Ministerului Instrucțiunii și comunicat în copie Direcției Cassei de Depuneri, sistemul mărcilor și a carnetelor pentru economiile școlare. Ar fi de dorit ca acum când acest sistem s'a adoptat pentru băncile populare, să se aplice propunerea colegului nostru pentru economiile școlarălor.

Grecii din țară în legătură cu bandele grecești.

Poliția de siguranță din București a prezentat d-lui ministru de interne un raport voluminos, în care se arată, pe baza perchizițiunilor făcute, că numeroși fruntași greci din Capitală sunt membri în societățile grecești și sprijinesc cu bani bandele cari măcelăresc pe frații noștri, din Macedonia. Se crede că guvernul va gonî din România pe acești Greci, cari și-au bătut joc de tatea largă din țara noastră.

O telegramă din Constantinopol anunță că o nouă bandă de antați greci, compusă din 150 de oameni, sub comanda lui Platatos, a sosit la Monastir. Banda, care se compune în majoritate din Cretani, se află acum în districtul Naselieci, unde a dat semnalul reînceperii jafurilor și măcelului. Adunarea capilor bandelor grecești a decis să înlocuească armele Gras prin arme Mauser cu repetiție.

Oraș acoperit de lavă vulcanică.

Orașul Masaya din republica Nicaaragua (America de mijloc) a fost înmormântat sub lava vulcanului Momotomba. Se spune că așa de puternic eră torentul de lavă, care curgea din el asupra orașului, că semănă cu o adevărată mare de foc. Masaya avea 22 de mii de locuitori, cari au pierit sub cenușă.

Premiul Nobel pentru scrieri literare și lucrări științifice.

M. Nobel, chimist suedez, mort în 1896, a lăsat prin testament ca o parte din averea să slujească a se fondă 5 premii anuale de 300.000 lei, pentru scrieri literare și lucrări științifice. Academia suedeză de literatură a dat premiul marelui scriitor polonez *Henric Sienkiewicz*, autorul romanelor: «Prin foc și prin sabie, Quo vadis?, Familia Polamerochi, Potopul», cari au fost traduse în o mulțime de limbi. Pentru medicină, premiul s'a dat d-lui Robert Koch, pentru lucrările sale privitoare la oftică; pentru fizică, profesorului Leonard din Kiel; iar pentru chimie d-lui Baeyer din Munich.

Revolta armatei rusești din Manciuria.

În Manciuria, țară din Asia, unde s'au dat cele mai multe lupte între Ruși și Japonezi, sunt astăzi vre-o 600.000 soldați ruși, pe cari guvernul rusesc se pare că i-a uitat cu totul. Trupele rusești sunt revoltate pe față, din pricina răului traiu pe care-l duc. Ele trăesc astăzi jefuind orașele și satele. În orașul Charbin au avut loc mari turburări ale trupelor. Mare parte din acest oraș a fost ars de soldații răsvrățiți. Se vorbește că țarul a dat poruncă să se trimită 250.000 soldați ruși pentru potolirea răscoalei din Manciuria.

Războiul vamal între Serbia și Austro-Ungaria.

Regatul Serbiei a încheiat cu principatul Bulgariei o așa numită «Uniune vamală».

Prin această unire, schimbul a tot felul de produse între cele două state sunt scutite de taxe vamale. Ajungând această știre în Austro-Ungaria, Serbia a fost invitată să dea pe față adevărul și în aceeaș vreme să nu înainteze Parlamentului proiectul de uniune cu Bulgaria, căci se vor întreprinde negocierile pentru reînnoirea convenției comerciale, care va expiră în luna Martie.

Serbia a răspuns atunci că nu poate îndeplini dorința împă-

rației, căci prin aceasta s'ar atinge demnitatea statului sârbesc.

Din această pricină, Ungaria a închis îndată granițele pentru importul de vite, porci și păsări din Serbia, sub cuvânt că în această țară ar fi boală de vite. În aceeaș vreme, Austro Ungaria fiind izbită în comerțul cu vite, cei interesați din Ungaria au cerut ministerului de agricultură să deschidă cel puțin granița României pentru acest import. Ce se va mai întâmpla vom vedea în curând. Totuși cu toată cearta dintre Serbia și Austro-Ungaria, se prea poate să ajungă la o înțelegere oarecare mai târziu mai ales că Sârbii au declarat că ei n'a închis până acum calea înțelegerii în privința tratatului comercial.

Muncitori fără lucru în Engllitera.

În orașele industriale din Engllitera, numărul muncitorilor fără lucru crește într'un mod simțitor. După cele din urmă țifre statistice, numărul lor se urcă la 918.000 și împreună cu familiile lor formează o armată de 3 213.000 oameni fără mijloace de traiu, în vreme de iarnă. Și aci nu e vorba de cerșetori și de bătrânii neputincioși!

Licitățiu ni

În ziua de 24 Fevruarie 1906, ora 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise pentru vânzarea de veci a Vilei Eforiei, situată în Sinaia, str. Cantacuzino, împreună cu mobilierul și locul pe care este construită. Garanția pentru admitere la licitație este de lei 21.500

În ziua de 25 Fevruarie 1906, pentru arendarea în bloc a tuturor trupurilor din moșia Albești, județul Argeș, pe un period de 5 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1906. Garanția pentru admitere la licitație este de lei 7.000. Condițiunile generale sunt acelea ca pentru arendarea moșiilor pe 10 ani.

Idem, la Primăria comunei Curtea-de-Argeș, din jud. Argeș, licitațiune publică cu oferte închise pentru arendarea pe trupuri izolate a moșiei Albești, din Argeș, pe un period de 5 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1906 și anume:

Trupul Albești». 1) Lunca de jos, cu dealul la glăvan și moara cu dreptul pentru noul arendaș de a construi o piuă sistematică lângă moară. Garanție provizorie lei 1.250, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 2) Câmpul dela deal pentru arătură. Garanție provizorie 500 lei, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 3) Valea Dumireștilor, livezi și teren de arătură. Garanție provizorie lei 625, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 4) Valea-Stupinei cu Burdimanul, arătură și fâneată. Garanție provizorie lei 500, iar cea definitivă, jumătate din arenda eșită la licitație.

Trupul Albești-Vest». 5) Poenele: Sălcetul, Ciurești, Valea-mare, Lungăvile, Ogrăzile, Cătăroi și Bănești; aceste poeni se arendează separat. Garanția provizorie pentru fiecare din poeni este câte lei 100, iar cea definitivă va fi jumătate din arenda

eșită la licitație; 6) Terenurile din delimitarea Dobrotei și Albești-Ungureni și Pământeni. Garanție provizorie lei 400, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 7) Poenele: Glodu mare, Glodu mic, La pod, In funduri, Delureana, Juzi, Lazul lui Petec, Malul Corbului, Ogrăjoarele, Mărăcinetu, Cunticelele, Leu Lazu, groapa Stupinei. Garanție provizorie lei 215; 8) Luciu cu livada mare. Garanție provizorie lei 550, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 9) Clocoticiu. Garanție provizorie lei 400, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 10) Mlaca și dealul Boului. Garanție provizorie lei 900, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 11) Muntele Podeanu. Garanție provizorie lei 250, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 12) Muntele Oticu, cu poiana Chicioara. Garanție provizorie lei 50, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 13) Muntele Lespezile. Garanție provizorie lei 350, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație; 14) Rotunda. Garanție provizorie lei 100, iar cea definitivă jumătate din arenda eșită la licitație.

Supra oferte nu se primesc. Condițiunile generale și speciale se pot vedea la Serviciul Bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru, unde se va da și orice alte informațiuni, precum și la reședința Circonscripțiunei 6 silvică din Curtea-de-Argeș.

În ziua licitației aceste condițiuni și informațiuni se vor lua la Primăria comunei Curtea-de-Argeș.

MULȚUMIRI

La școala din satul «Buhalnița», jud. Neamțu, s'a înființat pe lângă bibliotecă și o sală de lectură. Făcând un apel către inimele nobile spre a ne dărui ceva volume pentru «Casă nouă» a binevoit a răspunde următoarele persoane, cari ne-au trimis cărți:

Onor. Academia Română; Onor. Administrație a Cassei Școalelor care a dăruit dulcea și hrănitoarea revistă „Albina” pe 5 ani; D-na Ana Konta-Keränbach Iași; Directorul școlaei normale «Vasile Lupu» din Iași; D. Cădere, profesor, Iași; D-nii: Leon Alcalay, I. V. Socek și C. Sfetea, librari din București. Pentru care fac aceasta cunoscut miilor de cititori ai Albinei, căci fapta acestor inimoase și nobile persoane nu trebuie ascunsă ci făcută cunoscut lumii ca să aibă imitatori. Tot odată rog pe toți iubitorii poporului, de a urma fapta stim. persoane enumerate mai sus, pentru înzestrarea bibliotecii și a sălei de lectură dela această școală.

Const. Baltă

Dirig. școlaei Buhalnița Neamțu.

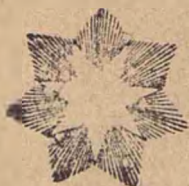
Poșta Redacției

Unui abonat învățător: Concursul învățătorilor pentru dobândirea titlului de institutor se va ține în Fevruarie 1907, cererile se primesc însă numai până la 1 Fevruarie 1906.

D-lui M. Teodorescu, Teleorman: Am cercetat, însă nu s'a luat nici o hotărîre până acum.

Curățirea sticlelor mai ales acelora, în care a fost câteva unsori sau oleuri, se face mai ușor cu făină de firiz, udată cu apă. Sticlele se scutură bine de câteva ori, așa că sticlele cari au conținut câteva unsori sau oleuri de miros greu, iarăși se pot folosi bine fără să aibă nici barem urmă de miros.

„STEAUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar. — *Secretar*, Const. Bănu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii:* Petre Gârboviceanu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școlărilor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Elena Rădulescu, institutoare (București), 2 lei; Sideri Elena, institutoare (București), 2 lei; George Ispirescu, inginer (Dorohoiu), 2 lei; Ioan V. Popescu, învățător (Samarinești-Mehedinți), 1 leu; Gh. N. Puptureanu (Severinești-Mehedinți), 1 leu; Mihail Andreescu (Căzănești-Mehedinți), 1 leu; Dumitru Istodorescu (Gârbovăț-Mehedinți), 1 leu; D. I. Crăiniceanu (Govădarva-Mehedinți), 1 leu; Gh. I. Ghiață (Lupșea-Mehedinți) 5 lei; Nicolae C. Erceanu (Ercea-Mehedinți), 1 leu; Grigore I. Cățan (Lupșea-Mehedinți), 1 leu; Gh. Crăciunescu, agent sanitar (Severinești-Mehedinți), 1 leu; Ilie Ghiață, proprietar (Lupșea-Mehedinți), 1 leu; P. Ghiață, primar (Lupșea-Mehedinți), 1 leu; N. Ionescu, notar (Lupșea-Mehedinți), 1 leu; I. O. Enculescu, agricultor (Lupșea-Mehedinți), 1 leu; Alex. Radoslav, comerciant (Lupșea-Mehedinți), 1 leu; Pr. Vasile Popescu (Lupșea-Mehedinți), 1 leu; Ioan Ghiață, proprietar (Lupșea-Mehedinți), 1 leu; Carol Göbl, tipograf (București), 20 lei; St. Rasidescu tipograf (București), 20 lei;

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1905 și până în prezent este de 1.745; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 10.087 lei și 55 bani.

(Va urma în numărul viitor).

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rate, „
G. I. Goschen „
Vicomtele Duncannon „
E. W. H. Barry „
Robert Hamilton Lang „
Demetre de Frank Viena
P. Naville Paris
Ad. Vernes

Directori: { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune » 3.955.688.76
Idem format din capi-
tal și alte rezerve » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra in-
cediului, a «grindinei», contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt primite în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestreși rentă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanță generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.

Anul al IX-lea fiind început încă dela 1 Octomvrie trecut și fiind deja apărute 17 numere din acest an, rugăm pe Domnii abonați să binevoiască a ne înainta costul; asemenea rugăm pe d-nii abonați din nou, să trimită cât mai neîntârziat abonamentul pentru a nu suferi întrerupere în primirea revistei. Rugăm încă pe abonații ce mai datorează din anii trecuți a grăbi achitarea.

ADMINISTRAȚIA.

Mai mulți d-ni învățători ne cer No. 212 din Buletinul Oficial al Ministerului Instrucțiunii. Se face cunoscut că acest număr este complet epuizat, ast-fel încât nu se mai poate trimite nimănui.

Se aduce de asemenea la cunoștința tuturor ca sub nici un cuvânt nu se trimet numere din Buletin dacă nu sunt însoțite de costul lor. Prețul unui număr este 1 leu, după cum e notat pe ultima pagină a Buletinului. Actuala Administrație a Buletinului nu are decât numerele dela No. 183 încoace. Numere mai mici nu avem. Numerele nereclamate la timp nu se trimet decât dacă sunt însoțite de cost.

FIN DE SIÈCLE

32, Calea Victoriei, 32.

Singurul Magazin special în toată țara de: Bluse,

Jupoane, Matineuri, Peignioare, etc.

PREȚURI MODESTE.

10-8

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl S-sor Rasidescu, Str. Doamnei 16.—15.134